

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2011

Částka 52 – čís. 135

Ústavní zákon, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. Přináší změnu názvu vyššího územního samosprávného celku Vysočina na Kraj Vysočina.
Účinnost od 1. srpna 2011.

Částka 57 – čís. 151

Zákon, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V souladu se směrnicemi Evropských společenství přichází se změnami v ustanoveních, která se týkají přírodních a umělých koupališť a saun a rovněž i povrchových vod využívaných ke koupání.

Účinnost od 7. června 2011.

Částka 57 – čís. 152

Zákon, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Přináší nová ustanovení, jež se týkají bezpečnosti pozemních komunikací transevropské silniční sítě.

Účinnost od 1. července 2011.

Částka 57 – čís. 153

Zákon, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

Pozměňuje ustanovení výše citovaného zákona, která se týkají působnosti autorizační rady České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

Účinnost od 7. června 2011.

Částka 58 – čís. 155

Vyhláška o profilech povrchových vod využívaných ke koupání. Zapracovává příslušný předpis Evropské unie a stanoví obsah a způsob sestavení profilu povrchových vod využívaných ke koupání, podmínky jeho přezkumu a aktualizace a rozsah a způsob předávání podkladů správcům povodí.

Profil vod ke koupání obsahuje popis fyzikálních, geografických a hydrologických charakteristik povrchových vod využívaných ke koupání a jiných povrchových vod v jejich povodí, které by mohly být příčinou znečištění, určení a posouzení příčin znečištění, které mohou mít nepříznivý vliv na jakost povrchových vod využívaných ke koupání a negativně ovlivnit zdraví koupajících se, posouzení rizika krátkodobého znečištění, posouzení možného rozmnožení sinic a makroskopických řas nebo fytoplanktonu a rovněž údaje o tom, kde se nachází monitorovací místa.

Účinnost od 1. července 2011.

Částka 59 – čís. 157

Vyhláška, kterou se zrušuje vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění pozdějších předpisů.

Zrušuje vyhlášku, která ve svojí příloze uváděla seznam povrchových vod v České republice, které mohou být využívány pro vyhovující jakost ke koupání osob.

Účinnost od 13. června 2011.

Částka 60 – čís. 163

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správ národních parků a správ chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy.

Mění shora zmíněnou vyhlášku tak, že v její příloze uvádí rozšířený výčet národních přírodních rezervací a národních přírodních památek (Hadec u Želivky, Žehuňský rybník, Kaňon Labe, Soos, Ruda).

Účinnost od 21. června 2011.

Částka 63 – čís. 174

Vyhláška o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů minerální vody v Louce u Mariánských Lázní, Mnichově u Mariánských Lázní a Pramenech a ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod v Nové Vsi u Sokolova, Louce u Mariánských Lázní, Mnichově u Mariánských Lázní a Pramenech a o vymezení konkrétních ochranných opatření (vyhláška o ochranných pásmech zdrojů Nová Ves – Louka – Mnichov).

Účinnost od 1. září 2011.

Částka 74 – čís. 209

Zákon, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury.

Přináší změnu výše citovaného zákona, který doposud upravoval postup v souvislosti s urychlením výstavby pouze dopravní a energetické infrastruktury, a to v tom smyslu, že nyní tento předpis upravuje postup v souvislosti s urychlením výstavby též i vodní infrastruktury. V tomto smyslu rovněž mění název uváděného zákona. Pozměňuje taktéž definici energetické infrastruktury, v níž se praví, že se jí rozumějí pro účely tohoto zákona stavby zařízení elektrizační soustavy a plynárenské soustavy, pokud nejsou v rozporu s platnou politikou územního rozvoje nebo zásadami územního rozvoje kraje. Také se zde nově uvádí, že je možno u stavby dopravní a energetické infrastruktury na žádost stavebníka spojit územní a stavební řízení, s výjimkou staveb uvedených v § 16 odst. 2 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, které jsou součástí energetické infrastruktury.

Účinnost od 1. října 2011.

Částka 75 – čís. 211

Zákon, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Pozměňuje shora jmenovaný zákon mj. tím, že jej rozšiřuje o nová ustanovení (§ 30a až 30d), která se zabývají udílením autorizace na výstavbu výroby elektřiny, a stanoví, že Ministerstvo průmyslu a obchodu je v případech, v nichž uděluje autorizaci, dotčeným orgánem státní správy v územním řízení, a rovněž se zde praví, že autorizace zaniká mj. v případě zastavení územního řízení nebo zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí.

Účinnost od 18. srpna 2011, přičemž ustanovení § 17d nabývá účinnosti až 1. ledna 2012.

Částka 79 – čís. 223

Vyhláška o stanovení ochranných pásem I. stupně přírodních léčivých zdrojů minerální vody jímané vrty BJ 321 (pramen sv. Josef) a BJ 331 (pramen Jaroslava) v katastrálním území Luhačovice a vymezení konkrétních ochranných opatření.

Určuje pozemkové parcely, jimiž jsou vymezena ochranná pásma, a uvádí činnosti, kterým musí být v ochranném pásmu zabráněno.

Účinnost od 1. září 2011.

Informace o právních předpisech sestavil:

Mgr. Igor Najman

ÚÚR

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ
A STAVEBNÍHO ŘÁDU**

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
30. června 2011, sp. zn. 4 Ao 4/2011-59**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: VYMEZENÍ
STAVEBNÍCH A POZEMKOVÝCH PARCEL.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: DEFINICE: ZASTAVĚNÝ
STAVEBNÍ POZEMEK, ZASTAVĚNÉ ÚZEMÍ**

*§ 2 odst. 1 písm. c), § 6 odst. 5 písm. c), § 55 odst. 3 a § 58 odst. 2
zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním
řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,*

*§ 1 odst. 4, § 3, § 4 a § 5 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb.,
o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších
předpisů,*

*§ 2 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České
republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů,*

*§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní
řád, ve znění pozdějších předpisů*

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelky, jíž je M. K., proti odpůrci, kterým je město K., o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy „Územní plán K.“, schváleného usnesením zastupitelstva města K. ze dne 14. 6. 2010, č. ZM/2010/04/084 tak, že výše citované opatření obecné povahy zrušil v části týkající se stavební parcely č. 43 a pozemkových parcel č. 201, 226, 227, 733 a 734 v katastrálním území D. H.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Používá-li ustanovení § 58 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 pojem „zastavěné stavební pozemky“, není správní orgán oprávněn domýšlet si vlastní definici tohoto pojmu s poukazem na skutečnost, že stavební pozemek není zastavěn žádnou stavbou ve smyslu katastrálního zákona, nýbrž musí vycházet z toho, jak je obsah tohoto pojmu stanoven v § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, a s touto definicí charakteristiku předmětných pozemků porovnat.
- II. Pokud pořizovatel územního plánu nezhodnotil předmětné pozemky z hlediska ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, napadené opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
- III. Je-li pozemek evidován v katastru nemovitostí jako stavební parcela, musí být tedy ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) stavebního zákona považován za zastavěný stavební pozemek bez ohledu na to, zda na něm stojí nějaká stavba, či nikoliv. Není-li takto na pozemek pohlíže-

no, jedná se o zřejmé porušení stavebního zákona. V tomto směru není podstatný faktický stav pozemku ani způsob jeho využití, neboť stavební zákon neumožňuje tyto okolnosti zohlednit, když zastavěný stavební pozemek definuje odkazem na evidenci v katastru nemovitostí.

IV. Pojem „zastavěné území“ je dle názoru soudu nesprávně vyložen, předpokládá-li se automaticky, že na každém pozemku, jenž je zahrnut do zastavěného území, může být realizována stavba.

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
3. června 2011, sp. zn. 5 Ao 3/2011-44**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: VYMEZENÍ
VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY KOMUNIKACE.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: ODŮVODNĚNÍ
ROZHODNUTÍ O NÁMITKÁCH VZNESENÝCH
PROTI NÁVRHU ÚZEMNÍHO PLÁNU**

*§ 6 odst. 5 písm. c), § 52 odst. 2 a 3, § 43 odst. 4, § 53 a § 55
odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a
stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 68 odst. 3, § 172 odst. 5 správního řádu, § 173 odst. 1
a § 174 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění
pozdějších předpisů*

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou D. M. a M. M., proti odpůrci, kterým je město K. n. V., návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 01/2008, soubor změn č. 02 územního plánu města K. n. V., schváleného usnesením zastupitelstva města K. n. V. č. 08/10/6/06 dne 17. 12. 2008 tak, že část tohoto opatření obecné povahy v rozsahu vymezujícím veřejně prospěšnou stavbu komunikace K Vršku v lokalitě Z33 Minice východ zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (dle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (podle ustanovení § 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, či proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.
- II. I v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (ustanovení § 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost.

III. Pokud o námitce navrhovatelů nebylo rozhodnuto, nemůže správní soud ve svém řízení věcně posoudit, zda byly při vydávání opatření obecné povahy dodrženy předpisy hmotného práva a zásada proporcionality. Tudiž v postupu odpůrce při vydávání opatření obecné povahy lze spatřovat nezákonnost, pokud o námitce navrhovatelů nebylo rozhodnuto.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2011, sp. zn. 6 Ao 2/2011–27

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: VYMEZENÍ PLOCH A TRASY POZEMNÍ KOMUNIKACE A STAVEB SOUVISEJÍCÍCH. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: HIERARCHIE JEDNOTLIVÝCH ÚROVNÍ ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

čl. 2 odst. 4 a 5 a čl. 9 odst. 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené v ČR pod č. 124/2004 Sb. m. s. (tzv. Aarhuská úmluva), § 10a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 1 písm. h), § 6 odst. 5 písm. a), § 7 odst. 1 písm. a), § 36 odst. 1, § 43 odst. 4, § 47 odst. 2, § 51 odst. 2, § 52, § 53 a § 54 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatele, jímž je V. P., proti odpůrci, kterým je obec P., o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy Územního plánu obce P., schváleného usnesením zastupitelstva obce P. ze dne 27. 1. 2011, č. 4 tak, že zmíněné opatření obecné povahy se ruší v části vymezení ploch a trasy rychlostní silnice R52 se všemi jejími objekty a souvisejícími stavbami, včetně mimoúrovňových křižovatek s napojením na stávající silniční síť a včetně souvisejících ochranných pásem.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Princip hierarchie jednotlivých úrovní územně plánovací dokumentace je úhelným kamenem územního plánování, bez něž o jakékoliv koncepci nelze hovořit.
- II. Pokud územně plánovací dokumentace nižšího stupně (územní plán obce) nerespektuje nadřazenou územně plánovací dokumentaci, resp. plánuje záměry nadmístního významu, aniž by byly závazně stanoveny v územně plánovací dokumentaci vyššího stupně (např. zásady územního rozvoje), může dojít k zásadním střetům v území a k neřešitelným problémům při realizaci zájmů a staveb krajské nebo celostátní úrovně (např. v oblasti dopravní, ochrany životního prostředí a v záležitostech udržitelného rozvoje území). Porušení hierarchického principu má proto zásadní dopady do procesu přijímání i na obsah opatření obecné povahy.

III. Obec nemůže do územního plánu zahrnout pozemní komunikaci, jejíž koridor byl naplánován nadřazenou územně plánovací dokumentací, která však již byla rozsudkem správního soudu zrušena.

IV. Nezbytnou podmínkou zákonného vymezení koridoru a trasy pozemní komunikace je řádné posouzení všech variant silničního spojení v rámci posouzení vlivů těchto koncepcí podle § 10a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů a ve vztahu k potenciálním zásahům do území Natura 2000. Takovéto posouzení variant však není možné na území jediné obce, nýbrž musí být činěno ohledně umístění silnice jako takové, což je možné uskutečnit jen v rámci vyššího stupně územně plánovací dokumentace, tedy zásad územního rozvoje.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. listopadu 2010, sp. zn. 1 Ao 2/2010–116

(Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 3/2011; rozhodnutí č. 2215)

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: AKTIVNÍ LEGITIMACE; UPLATNĚNÍ NÁMITEK A PŘIPOMÍNEK

čl. 2 odst. 4 a 5 a čl. 9 odst. 2 a 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené v ČR pod č. 124/2004 Sb. m. s. (tzv. Aarhuská úmluva), § 52 odst. 2, § 55 odst. 2 a § 53 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 17 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátu v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou L. V., K. S. a Z. V., proti odpůrci, jímž je obec M., v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 4 – druhá část, č. 5, č. 6 územního plánu obce M., schválených usnesením zastupitelstva obce M. č. 3. 9.–3. 36. 2009 dne 25. 6. 2009 tak, že věc vrátil k projednání a rozhodnutí prvním senátu.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. soudního řádu správního) neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy opatření obecné povahy, jej nezabavuje práva takový návrh podat. Návrh proto nemůže soud pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích správního řízení odmítnout pro nedostatek procesní legitimity.
- II. Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl.

soudního řádu správního) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

III. Návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. soudního řádu správního) nelze vyhovět, bude-li prokázáno, že opatření obecné povahy navrhovatele na jeho právech nezkrátilo, nejde-li o návrh podaný zvlášť oprávněným subjektem k ochraně veřejného zájmu.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. října 2009, sp. zn. 6 Ao 3/2009-76

(Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2/2011; rozhodnutí č. 2201)

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ZÁSADA PROPORCIONALITY ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: VEŘEJNÝ A SOUKROMÝ ZÁJEM NA VYUŽITÍ ÚZEMÍ

§ 5 odst. 1 a 2, § 18 odst. 1 a 2, § 26 odst. 1, § 30, § 36 odst. 5, § 38 odst. 2, § 40 odst. 1 a 3, § 41 odst. 4, § 43 odst. 3, § 47 odst. 5, § 51 odst. 2 a 3, § 53 odst. 4 písm. a) a odst. 6, § 54 odst. 5, § 101 odst. 1 a 2, § 102, § 187 a § 192 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 1 odst. 2, § 8, § 9-14a a § 39 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, čl. 4 odst. 4, čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, § 2 odst. 3, § 172 odst. 5 a § 173 odst. 1 a § 174 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 3 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění)

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimž jsou O. M. a V. M. proti odpůrci, kterým je obec K. v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu obce K., č. j. VÚP 56281/08/Pb schválený Zastupitelstvem obce K. dne 23. 10. 2008 tak, že zmíněný návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu obce K. v části vymezující veřejně prospěšnou stavbu, koridor dopravní infrastruktury D1, zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

Požadavek proporcionálního vztahu mezi veřejným zájmem na odstranění dopravní závady v obci a soukromým zájmem vlastníka pozemků zahrnutých do koridoru dopravní infra-

struktury je naplněn, pokud je územní plán vymezující takový koridor v souladu s nadřazenou závaznou územně plánovací dokumentací a současně respektuje-li omezení plynoucí z rozhodnutí orgánů státní správy v oblasti státní památkové péče.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. srpna 2008, sp. zn. 5 As 48/2006-75

(Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2/2011; rozhodnutí č. 2205)

OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY: SOUHLAS K UMISŤOVÁNÍ A POVOLOVÁNÍ STAVEB; POJEM „SÍDELNÍ ÚTVAR“

§ 14 odst. 1, § 2, § 26 odst. 1 písm. f), § 44 odst. 1 a 2 a § 66 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 13, § 14 a § 15 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, § 47 vyhlášky č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění vyhlášky č. 45/1979 Sb. a vyhlášky č. 376/1992 Sb., § 23, § 32 a § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 1, § 18, § 20a, § 21 a § 22 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci žalobce, jímž je společnost E., proti žalovanému, kterým je M. ž. p., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2006, č. j. 8 Ca 89/2005-41tak, že tuto kasační stížnost zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Pojem „sídelní útvar“ užitý v ustanovení § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, je, při absenci jeho legální definice v platné právní úpravě, nutno vykládat v kontextu s ustanovením § 14 stavebního zákona z roku 1976 ve znění účinném do 30. 6. 1998.
- II. Z definice podané v tomto ustanovení lze dovodit, že pojem „sídelní útvar“ je obsahově podobný pojmu „souvisle zastavěné území obce“ (ustanovení § 44 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů) a nelze jej naopak ztotožňovat s pojmem „obec“.

Soudní rozhodnutí vybral a připravil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR